

מכתבים

(המשך מעמוד 5)

יערי והעתונאי השגון בועז עברון, מקדי שים לה השומת-לב ומטריחים את עצמם לכתוב עליה.

אודה, שבתחילה חשבתי את הציטוטים שלהם, בפיה של המרחלת, לבלוף ולפיכך רוק. בדקתי את הדברים כפי שהתפרסמו בעל המשמר ובדיעות אחרונות, וגזכתי בצידקה.

כל הכבוד לך, רחל!

מאיר כנכנישתי ירושלים

מחכים לסופיה

אנו מקוות שלא שכחם את שרה-סופיה למ (העולם הזה 1472'3) המבלה את זמנה בכלא.

כשחצא משם, אנו רוצות לשמוע מה בפיה של היפהפיה הסובלת, על החיים בכלא, על היופי ועל התוכניות לעתיד.

עזרה, מיכאל ורדתי, גבעתיים

קדיד ויעיד

רצוני להודות, ולו גם במאוחר, מעומק הלב ליצחק עין-הבר ממוסד קליל בחדרה, על הרצון הטוב, המאמץ והיעילות מעבר לצו המצפון ומעל לקריאת החובה, שגילה בספלו במסירות במכונית, שהתקלקלה ביום-הבחירות, עד כדי הבאתה, כפיצוי מצויין, מחדרה לתל-אביב.

רחל אכנרי, תל-אביב

עדות הדייר

מתוך התייחסות לכתבה „הקצין והי טרמפיסטית“ (העו) למ הזה 1473) כי רצוני להעיר, כי ניתן להבין מתוך קריאתה, כי הסטודנטית קוסטקובסקי היא קלת-דעת ובעל-לח אופי בלתי-יציב. כמי שהיה דייר אצל הסטודנטית, בי משך תקופה ארוכה, עקב לימודים בסכנין, אני רואה את עצמי די מוסמך כדי להעיד כי היא בעלת אופי חזק וכבוד-עצמי במידה לא מבוטלת.

פרידמן

אמנם נכון הוא שתמיד היא שאפה להתיקם קדם מבחינה כלכלית (ומי אינו שואף לכך?) ותמיד דאגה לטפח את יופיה והציטורה על השנים שבובזו, לדבריה, בקיבוץ, אבל מכאן ועד שידול לדבר עבירה עוד רחוקה הדרך.

ידוע לי שלצפורה קוסטקובסקי היו כמה הצעות מפתות בעבר, מצד היירים אמריקאים עשירים, עוד לפני שנישאה. אבל כבודה העצמי ומצפונה דחו הצעות אלה.

דן פרידמן, סטודנט הסכנין בחיפה, נתניה

צער בלב

אני אורח ערבי, מנהל בית-ספר בדואי באזור הדרום.

זה זמן רב שאני קורא בקביעות את העולם הזה, ומודה בכל ליבי עם רעיונותיו נותני הפוליטיים. אך ליבי מלא צער, על כי לא היה בי העז להגיש לעורכיו את עזרתי במאבקם שלפני הבחירות.

להצדקתי אוכל לציין רק עובדה אחת: מכני שבטי הצביעו עשרה אחוזים עבור רשימת העולם הזה — כוח חדש, ולא מעט מהם עשו זאת הודות להיכוחים שנילו עימי במשך חודשים.

קורא, באר-שבע

על אפם ועל המתם

גאה אני על הנצחון בבחירות, על אפם ועל המתם של כל מתנגדינו ויריבינו. כה לחי!

יעקוב אלמוג, חדרה

תודה

תודה לכם, על שבהיתכם קיימים, גרמתם לי את אחת החוויות הגדולות בחיי.

א. גרעין-מן, ירושלים

זכות קדימה במדור זה תינתן למכתביהם של קוראים המצטרפים את הצלומיהם למכתבים.

דובק
רויאל
יוצאת מן הכלל

1745